

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2342/2024
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Богдановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Душко Ђорђевић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 1337/23 од 16.11.2023. године, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 1337/23 од 16.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 1337/23 од 16.11.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Пожеги П 499/2022 од 05.05.2023. године у ставу првом, другом, четвртном и петом изреке, којом је делимично усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за душевни бол због повреде части и угледа плати 40.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.05.2023. године, као дана пресуђења, до исплате, а одбијен је као неоснован део тужбеног захтева преко досуђеног у ставу првом изреке, за износ од још 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 27.02.2021. године до исплате, као и захтев тужиле да јој тужени на досуђени износ накнаде из става првог изреке плати законску затезну камату од 27.02.2021. године до 04.05.2023. године, те је обавезан тужени да тужиљи плати трошкове поступка од 66.100,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате, и у тим деловима пресуде жалба тужене је одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке (погрешно означено као став четврти изреке), тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха исплати 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 27.02.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој на име трошкова жалбеног поступка исплати 21.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, побијајући је у ставовима другом и трећем изреке, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 13.07.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 30.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужиље није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је првостепена одлука у побијаном делу преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општинских правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Врховни суд је имао у виду да је у ставу другом изреке другостепене одлуке погрешно означено да се преиначује првостепена пресуда у ставу четвртном изреке, с обзиром да је према садржају одлуке суд преиначио став трећи изреке првостепене пресуде, али је оценио да се ради о очигледној грешци у писању отправке пресуде, коју другостепени суд применом члана 362. ЗПП може исправити посебним решењем.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправке
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**